

ספר תורה אור - פרשת לך לך

כי עתיק הוא מקור התענוגים, והתענוג הוא למעלה מן החכמה.

ספר ליקוטי תורה - פרשת במדבר

וכך למעלה בחי' כתר הנק' גלגלתא, הוא המלביש הארת א"ס ב"ה.

אבל בחינת תענוג עליון המלוּבש בו, הוא בחי' א"ס שלמעלה מעלה מבחי' הכתר וגלגלתא...

הרצון הוא בחי' חיצוניות היינו בחי' גלגלתא. שחופה ומלביש על הפנימית - והוא בחי' עתיקא.

ועל דרך משל, באדם שיש לו רצון כמו לנסוע לאיזה מקום למסחור, הרי רצון זה הוא רק חיצוניות; אבל הפנימית והמכוון הוא התענוג שיתענג מהריוח שיריוח במסחור ההוא. וכך בחי' עתיקא, תענוג העליון הוא פנימית הרצון שבמצות; אלא שהרצון הנק' גלגלתא הוא מלבישו ומעלימו שלא יהיה בגילוי אלא הרצון בלבד.

ספר מאור עינים - פרשת ואתחנן

ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך וגו'. ודרשו רז"ל בשני יצריך ביצר הטוב וביצר הרע. ולהבין איך אפשר לאהוב השם יתברך ביצר הרע.

אבל הענין הוא, שהשם יתברך צוה לאהוב אותו יתברך, ואיך אפשר לאהוב דבר שלא נודע מהותו?

לכן יעצה לנו התורה: ביצר הרע.

הוא, שהשם יתברך ברא בעולם משל שממנו נוכל להבין הנמשל, דהיינו כל התענוגים שבעולם, כמו אכילה ושתיה ומשגל שיבין מפני מה אני אוהב אותו דבר? הלא הוא רק אהבה נפולה מעולם אהבה... ועל אחת כמה וכמה שיש לי לאהוב הבורא ב"ה שהוא מקור כל התענוגים.

... אך יש יצר הרע שמסמא עיניו בל יראה ליקח הנמשל, רק לאחוז במשל לבדו.

העצה לזה הוא עסק התורה, כמאמר רז"ל אם פגע בך מנוול זה משכהו לבית המדרש. וכו' ולהבין למה קורא כאן בשם מנוול דוקא הענין הוא כי כל התענוגים הם תענוגים שבורים ואינם שלימים שהם רק לפי שעה ואחר כך בטל נמצא הוא שבור ואינו שלם וסופם הוא דבר מאוס כמו אכילה נעשה אחר כך דבר מאוס. וכן שאר כל התאוות וזהו אם פגע בך מנוול זה שמסיחך לדברים המאוסים משכהו לבהמ"ד כי התורה היא תבלין ליצר הרע כמאמר בראתי יצר הרע בראתי תורה תבלין.

וזהו נקרא תשובה מאהבה שמשיב עצמו מהתאוות עצמם לאהוב השם יתברך וזדונות נעשים לו כזכיות שמכל עבירה נעשה מצות אהבה שלוקח מהם הנמשל לאהוב השם יתברך. ולכן נקרא התורה תבלין כמו תבלין שממתקים אותו התבשיל עצמו כך על ידי התורה מהזדונות עצמן נעשים זכיות והבן.